

de som Danmark, men også i høj grad for udviklingslandene selv, hvis det skal lykkes at bekæmpe aids, nedbringe smitteraterne og mindske det høje antal af forældreløse børn.

Kampen mod hiv og aids har allerede en meget høj prioritet i den danske udviklingsbistand, og i Venstre vil vi gerne være med til at styrke indsatsen i kampen mod hiv og aids yderligere og bruge en større del af den samlede danske udviklingsbistand på kampen mod hiv og aids fremover. Men jeg skal straks sige, at forslagsstillernes forslag om, at der skal gives en ekstra bevilling på 1 mia. kr. for perioden 2006-2009, må vi afvise. For mig at se ligner det mest af alt et mere eller mindre skjult udtryk for, at forslagsstillerne ønsker, at der afsættes flere penge til den samlede udviklingsbistand, og den diskussion har vi jo med mellemrum både her og i medierne.

Venstre ønsker, at en styrket indsats skal gå til både forebyggelse og behandling, men som udgangspunkt skal sundhedssektorerne i de forskellige landes infrastruktur være langt bedre end i dag, for ellers sker der det – det har analyser jo vist – at det kun er de rige, der kan blive behandlet, mens de fattige ude på landet, for nu at sige det sådan, ingen behandling får, og det stemmer ikke særlig godt overens med den fattigdomsbekæmpelse, som vi ønsker.

Derudover mener jeg, at som udgangspunkt bør støtte til behandling af aids kun ydes til de lande, hvor forebyggelsen har givet positive resultater, det vil sige, at der skal kunne konstateres et fald eller i hvert fald en stagnation i antallet af hiv-smittede. Så længe det ikke er bevist, at forebyggelsen er effektiv, selv om den faktisk er det, mener Venstre, at det er en forkert prioritering at foretrække behandling frem for forebyggelse. Det er bestemt ikke, fordi vi afviser behandling, vi mener blot, vi bør sikre os, at den rette balance er til stede.

For at sige det meget ligeud kan vi i Venstre ikke se noget perspektiv i at betale for at organisere en behandling af et stadig stigende antal hiv-smittede, hvis den stigende smitterate skyldes ligegyldighed over for eget og andres liv. Det er tankevækkende, at på verdensplan er over halvdelen af hiv/aids-smittede mænd, men i Afrika syd for Sahara er 57 pct. af alle smittede kvinder. Kvindernes placering i samfundet og de eksisterende kulturelle mønstre, der betyder, at kvinder ofte ikke har de samme rettigheder som mændene, gør, at de afrikanske kvinder er meget udsatte, og det høje antal hiv-smittede

kvinder i Afrika må desværre nok ses som et udtryk for, at uansvarlige afrikanske mænd endnu ikke har påtaget sig det ansvar, de skal påtage sig.

Når vi kan konstatere, at der virkelig bliver taget ansvar, som tilfældet f.eks. er i Uganda, vil Venstre være med til at anbefale en forøget dansk indsats i kampen mod hiv og aids og også en øget behandlingsindsats i hele Afrika syd for Sahara. Men vi kan ikke tilslutte os at styrke indsatsen med en ekstra bevilling på 1 mia. kr., som det foreslås i beslutningsforslaget. Vi mener helt ærligt, at vi ved at leve op til vores egen strategi bidrager målrettet og effektivt til bekæmpelsen af hiv og aids på den bedst mulige måde på nuværende tidspunkt.

Så skal jeg slutte med at sige, at mine bemærkninger også er på vegne af Det Konservative Folkeparti.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Søren Espersen.

Søren Espersen (DF):

Det er kun 10 måneder siden, at vi havde det samme forslag til behandling, og jeg kan huske, at vi dengang havde en virkelig god, alvorlig og grundig debat om vigtigheden af at bekæmpe hiv/aids blandt verdens fattigste. Ikke mindst blev det særlige afrikanske problem fremhævet dengang.

Kl. 19.50

Man kan godt undre sig over, at vi så kort tid efter er i gang med en fuldstændig tilsvarende debat som den, vi havde for 10 måneder siden, specielt fordi man fra Socialdemokraternes side i dette nyfremsatte forslag tilmed forklarer, at det nu er fjerde år i træk, at man fremsætter præcis det samme enslydende forslag, blot med nogle ændrede årstal. Jeg ved ikke, om man forestiller sig, at hvis man bare hele tiden genfremsætter det samme forslag, vil de andre partier på et eller andet tidspunkt stemme for det, som de allerede flere gange med gode begrundelser har afvist.

Jeg har noteret mig, at i de bemærkninger, der ledsager forslaget, refererer man igen til FN's generalsekretær Kofi Annan og hans vrede over det manglende internationale engagement, når det gælder bekæmpelsen af hiv/aids – en vrede, som vi i øvrigt deler og forstår – og lader som om, det er Danmark, Kofi Annan skælder ud på. Som jeg kan regne mig frem til, bruger Danmark